

19.02.15; 56b (משנה ט') → 57b (לא אמרה תורה שלח לתקלה)

1. וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וצרתם עולתו את פרו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ויקרא פרק יט פסוק כג
 2. לא תזרע פרמך כלאים **פן תקדש** המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: דברים פרק כב פסוק ט
 3. וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: שמות פרק כא פסוק כח
 4. **את ה' אלהיך תירא** ואתו תעבד ובשמו תשבע: דברים פרק ו פסוק יג
 5. **כפר** לעמך ישראל אשר פדית ידוד ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: דברים פרק כא פסוק ח
 6. **כל צפור טהרה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה:** דברים פרק יד פסוק יא-ב
 7. והזה על המטה מן הצרעת שבע פעמים ושלח את הצפר החיה על פני השדה וטהרו: ויקרא פרק יד פסוק ז

I 'ט using איסורי הנאה for איסורי הנאה (all invalid) (only first 5 items in משנה presented here; remainder on p. 53)

- a הנאה (v. 1) – ערלה extends prohibition to לא יאכל
- b (תוקד אש) – כלאי הכרם read as “will be burned up”
- c (v. 3) – we already know that it's a נבילה (since it was stoned); why say לא יאכל?
- i Rather: teaches that if he slaughtered it after דין – it's prohibited nonetheless; נקי extends it to בעל השור הנאה
- Challenge: perhaps לא יאכל teaches איסור הנאה after סקילה (but שחיטה renders it fit) –
    - As per: ר"א who taught that, unless noted otherwise, (e.g.) לא תאכלו always includes both והנאה ואכילה
    - Answer: that only holds where איסור אכילה is derived from (e.g.) לא תאכלו; here it is from סקול יסקל
      - Proof: if the only intent was to teach איסור הנאה, let it state יהנה לא
  - Challenge: perhaps the איסור only applies if he used a flintstone (looks like סקילה), but not a knife
    - Block: “knife” isn't written anywhere in תורה
    - 2nd block: all such tools are equally valid for שחיטה
  - Consider: now that both איסור אכילה והנאה are inferred from לא יאכל, what is נקי teaching?
    - Answer1: extends איסור הנאה to pelt (not בשר)
    - Answer2: teaches exemption from חצי כופר (if תם) and דמי וולדות
      - Note: those who use בעל השור נקי for חצי כופר etc. – where do they derive עורו הנאת איסור?
        - answer: from extra word (בשרו) את
        - response: as per those who hesitate to apply every את as an extension (cf. dialogue between שמעון and his students – and ר"ע's solution to v. 4)
- d (v. 5) – עגלה ערופה written there as in קדשים
- e צפורי מצורע
- i Inferred from עגלה ערופה which is a מכפר בחוץ (just as מכשיר בפנים – the מצורע's אשם- is equal to the מכפר “inside” – his מכפר בחוץ; similarly, the מכשיר בחוץ (the birds) are similar to the מכפר בחוץ
- ii Question: at what point do צפרי מצורע become prohibited?
- ד' יוחנן at moment of שחיטה
  - ד"ל at moment of purchase
    - reason: derived from עגלה ערופה, which becomes prohibited while alive
      - challenge: עגלה ערופה becomes banned when it is lowered into the ravine (after purchase)
      - response: צפרי מצורע have no other “boundary” – either purchase or שחיטה
    - challenge (by ר"י): v. 6 is interpreted as referring to לאחר שחיטה (its banned)
      - explanation: if its banned at time of purchase, certainly its banned after שחיטה
      - defense: we might have paralleled it to קדשים which become permitted with שחיטה – קמ"ל – שחיטה
    - challenge: if the שחוטה was found to be טריפה, the other goes free and is בהנאה מותר
      - answer: case where it was found to be טריפה in its innards – הקדש never applied
    - challenge: if the שחוטה was slaughtered without necessary appurtenances (e.g. אזוב) dispute if the other is אסורה
      - answer: it is a dispute among תנאים (viz. תנא דבי ר"י who compares מכפר/מכשיר inside and outside)
- iii revisiting דרשה from v. 6: consider switching application and permitting שחוטה and banning משולחת
- attempted defense #1 (ר' יוחנן בשם רשב"י): we never find living animals who are אסור
    - challenge: מוקצה ונעבד (worshipped) – answer: they are only banned to מזבח
    - challenge: רובע ונרבע (animal used for bestiality) with עדים
  - defense #1 (ר' יוחנן בשם רשב"י): most living animals are מותר
  - defense #2 (תנא דבי ר"י): v. 7 compares משולחת to field – field is available to all, so is משולחת (מותר)
    - challenge: שדה needed to teach where it must be sent (not the sea, nor the desert)
      - answer: תשדה teaches both
  - Defense #3 (רבא): the תורה didn't command us to send it away to be an obstacle and cause others to sin
- f in every case: if he sells the item and gives the proceeds as קידושין – valid